

Jørgen Møller: Det Standpunkt, som Partiet Venstre og de Konservative har indtaget i Folketinget overfor dette Lovforslag om Forøgelse af Grænsegendarmeriet, kunde tyde paa, at det fuldt og helt var afgjort i Forvejen, hvilken Stilling de vilde indtage. Nu hørte jeg imidlertid, at de vil have Lovforslaget henvist til det Udvalg, der beskæftiger sig med det saakaldte Afrustningsforslag, og det kan jeg kun udtale min Tilfredshed med. De nævnte Partier modsætter sig jo heller ikke Lovforslaget, fordi de mener, at Bevogtningen af vor sydlige Grænse er betryggende, det har ene og alene været af principielle Grunde, at de ikke har villet gaa med til det. Jeg erindrer fra Aaret 1922, da Rigsdagen behandlede Lovforslaget om ekstraordinær Indkaldelse af Militær til Tjeneste i Sønderjylland, hvorledes Partiet Venstres Ordfører i Folketinget udtalte en stærk Frygt for, at der kunde ske Indfald af Bander fra tysk Territorium. Men jeg erindrer ganske vist ogsaa, at forhenværende Finansminister, Folketingsmand N. Neergaard, et Par Aar senere fandt Grænsebevogtningen saa betryggende, at han mente, der var for mange Grænsegendarmere, og derfor stillede og fik vedtaget et Forslag om en Reduktion af Styrken. Hvis man skal dømme efter de Artikler, der har været fremme i Venstres og de Konservatives Blade i det sidste Aars Tid, næres der atter en stærk Frygt for, at vort Grænseværn ikke er tilstrækkeligt under de urolige Forhold i vort sydlige Naboland, men gaa med til en Udvidelse af Grænsegendarmeriets Styrke har disse Partier, som nævnt, af principielle Grunde ikke villet. Regeringen har imidlertid ikke fremsat Forslaget om en Udvidelse af Grænsegendarmeriet, fordi det kræves af Hensyn til Gendarmeriets nuværende Virksomhed — det har den højtærede Finansminister ogsaa udtalt sig om. Forslaget er, som nævnt, fremsat i nøje Tilknytning til Planen om Omdannelse af Hæren. Det er det nuværende militære System, der ogsaa raader indenfor Grænsegendarmeriet, som mit Parti og den siddende Regering ikke kan acceptere og derfor søger at faa forandret ved dette Forslag, selv om man kan sige, at vi paa Forhaand ved, at Flertallet i dette høje Ting vil modsætte sig det. Jeg mener imidlertid, og det mener ikke alene Tilhængerne af mit Parti, men mange andre, specielt i de sønderjydske Landsdele, at det Forslag, her foreligger i Tilknytning til Omdannelsen af Hæren, er det eneste rigtige, og jeg kan

derfor anbefale det til velvillig Behandling i det Udvalg, som nu vil blive nedsat.

Ellinger: Det foreliggende Lovforslag er for saa vidt et ret uskyldigt Forslag, som det i alt Fald ikke skal ophøjes til Lov, før Loven vedrørende Vagtkorpset m. m. er traadt i Kraft, og jeg gaar ud fra som givet, at ingen ansvarlig Regering vil fremlægge et saadant Forslag i Statsraadet som det, der foreligger med Hensyn til Vagtkorpset og Statsmarinen. Men det er ganske givet, at dette Forslag — det ser man ogsaa af dets Oprindelse — skal raade Bod paa iøjnefaldende Mangler ved Vagtkorpset, og for saa vidt er det den første Foraarsbebuder og maa altsaa som saadan hilses med en vis Glæde.

Denne Udvidelse af Grænsegendarmeriet skal jo sikre, at der til enhver Tid er et vist Mandskab til Stede i Grænseegnene med Henblik paa uforudseelige Begivenheder af mindre Omfang, saa at det i slige Tilfælde kan undgaas at tilkalde Mandskab andetsteds fra. Det vil altsaa sige, at man ikke har tilstrækkeligt Mandskab at tilkalde andetsteds fra, og Grænsegendarmeriet vil herefter faa en Opgave, der er meget forskellig fra den, det hidtil har haft. Men naar denne Udvidelse saaledes i Virkeligheden skal tjene et Formaal, som en Del af Hæren hidtil har tjent, burde selvfølgelig samtlige Udgifter vedrørende de 200 Mand opføres paa Krigsministeriets Budget. Man kunde maaske faa en Løsning af Forsvarsspørgsmaalet ved at dele Udgifterne til Forsvaret paa Maade, at f. Eks. 35 Millioner blev opført paa Forsvarsministeriets Budget og en halv Snes Millioner paa Finansministeriets Budget; Infanteri og Rytteri kunde saa f. Eks. opføres paa Finansministeriets Budget og Artilleriet og Flaaden paa Forsvarsministeriets Budget. Der ligger en Tanke i dette Forslag fra Ministeriets Side, som maaske kan udvikles, saa der fremkommer et godt Resultat. Som Forslaget her foreligger, har det imidlertid ikke mere end rent akademisk Interesse, naar Hensyn til det Tidspunkt, paa hvilket Loven skal træde i Kraft.

Veistrup: Jeg skal anbefale det lille Forslag om en Forøgelse af Grænsegendarmeristyrken med 200 Mand. Det staar, som allerede sagt, i en vis Relation til Forslaget om et Vagtværn. Det gaar ud paa den simple Ting at uddanne et vist Antal Mænd, som kan overtage Stillingerne som Befalingsmænd i Værnet under urolige For-